

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

145 Herdruk*

Vragen van de leden **Bouwmeester** en **Spekman** (beiden PvdA) aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het toepassen van elektroshocktherapie onder dwang*. (Ingezonden 9 september 2009)

1
Kent u de TV-uitzending¹ waarin melding wordt gemaakt van toepassing van elektroshocktherapie (ECT) onder dwang, terwijl deze toepassing blijvende schade kan aanrichten?

2
Hoe vaak wordt ECT toegepast en hoe vaak onder dwang?

3
Bent u bekend met de blijvende schadelijke gevolgen die deze toepassing kan aanrichten, en deelt u de mening dat ECT om die reden niet onder dwang toegepast mag worden? Zo ja, wat gaat u doen om dit te voorkomen? Zo nee, waarom niet?

¹ EénVandaag, 7 september 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Klink** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 29 september 2009)

1
Ja, ik ben bekend met deze uitzending. ECT is een van de

* I.v.m. aanpassing wetsartikel in antwoord.

behandelingen die, met inachtneming van zorgvuldigheidseisen en zorgvuldigheidsvoorwaarden, is geaccepteerd binnen de geestelijke gezondheidszorg (GGZ) in Nederland.

2
In Nederland worden – met instemming van de patiënt – per jaar circa 13.000 ECT-sessies gegeven bij ongeveer 650 patiënten¹. Dit gebeurt bij 24 psychiatrische afdelingen van een algemeen ziekenhuis en in 11 psychiatrische ziekenhuizen. Uit de Bopzis-registratie² van de IGZ blijkt hoe vaak GGZ-instellingen ECT onder dwang melden. Over de periode 1999–2008 is dit jaarlijks gemiddeld 13 keer het geval geweest. Over de afgelopen tien jaar gaat het in totaal om 135 gemelde ECT-behandelingen onder dwang.

3
ECT is een medische behandeling die net als iedere interventie risico's kent. ECT dient volgens de geldende richtlijn «Elektroconvulsietherapie» van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie (NVvP) te worden toegepast. In deze richtlijn zijn ook strikte eisen en criteria voor ECT onder dwang opgenomen. In alle gevallen dient de psychiater een weloverwogen besluit aangaande ECT te nemen met afweging van de risico's. Onder bepaalde uitzonderlijke voorwaarden kan ECT in levensbedreigende situaties onder dwang worden toegepast. Van dwangbehandeling in de zin van de

Wet BOPZ is sprake, als een behandelingsplan wordt uitgevoerd zonder overeenstemming over het plan of ondanks verzet ertegen. Er moet dan voldaan zijn aan de criteria van artikel 38c, eerste lid van de Wet BOPZ. Dit komt erop neer dat er alleen mag worden behandeld, indien het nalaten van ECT de patiënt verder in levensgevaar zou brengen. Vanuit de beroepsgroep wordt de komende periode nader onderzoek uitgevoerd naar de ECT-behandelingen in Nederland. Hierin wordt de werking van de behandeling maar ook de bijwerkingen meegenomen. In het kader van de kwaliteitborging gaat de NVvP een accreditatiesysteem voor ECT ontwikkelen. Om deze redenen zie ik dan ook geen aanleiding om ECT onder dwang aan banden te leggen.

¹ Electroconvulsive therapy in the Netherlands: a questionnaire survey on contemporary practice, J.A. van Waarde, B. Verwey, W.W. van den Broek, R.C. van der Mast, februari 2009 (internet Journal of ECT).

² Registratie van dwangtoepassingen.